

saa maa det ogsaa se sig foranlediget til at acceptere, at Bestemmelserne optages i dette Forslag. I Henhold dertil kan ogsaa Udvalgets Flertal være med til at anbefale, at det foreliggende Forslag vedtages i den Skikkelse, hvori det er affattet af Folketinget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 46 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen:

Eventuelt: Eneste Behandling af Forslag til Lov om nogle Forandringer i Kvinders Retsstilling.

Formanden: Ogsaa til denne Sags Foretagelse kræves Tingets Samtykke, men hvis ingen udtaler sig derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er saaledes givet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1579, Udvalgets Erklæring i Tillæg B. Sp. 3679).

Udenfor Erklæringen var der ikke stillet noget Ændringsforslag.

De stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling.

Ordføreren (Sonne): Under Behandlingen i Folketinget af det foreliggende Forslag blev det betonet af Ordføreren, at i den af Landstinget vedtagne Skikkelse bød Forslaget Kvinderne det, der for dem maatte være Hovedsagen, nemlig det at kunne benyttes som Værger, Kuratorer, Forlovere, Vidner i Retshandler osv., og at det derfor realiter maatte betragtes som mere underordnet, at Landstinget havde fjernet den i Lovforslaget oprindelig indeholdte Bestemmelse om, at Enkens Ret til at hensidde i uskiftet Bo skulde være den samme som Mandens. Der turde under de Omstændigheder være nogen Anledning til at undre sig over, at det andet høje Ting ikke har accepteret Forslaget i den

af Landstinget vedtagne Skikkelse, en Skikkelse, som jo opretholder den nu bestaaende Ordning med Hensyn til Enkens Ret til at hensidde i uskiftet Bo. Denne Ordning er ret beset og rigtigt udnyttet fuldt betryggende for Hustruen, idet hun kan sikre sig Mandens testamentariske Bestemmelse om, at hun skal have Ret til at hensidde i uskiftet Bo, og i saa Fald samme Ret, som Manden har. Hvor en saadan testamentarisk Bestemmelse ikke foreligger, vil hun ved Henvendelse til Skifteretten uden Vanskelighed og uden Bekostning kunne opnaa denne Ret, dog kun for de umyndige Børns Vedkommende og indtil disses Opnaaelse af 18 Aars Alderen. Den Hovedindvending, man fremsatte i Folketinget mod den raadende Ordning, var denne, at naar der ingen saadan testamentarisk Bestemmelse foreligger, vil Opnaaelsen af Skifterettens Beslutning være besværlig og bekostelig for hende. Dette er imidlertid et overordentlig svagt Argument, thi Opnaaelsen af denne Ret hos Skifteretten er hverken besværlig eller bekostelig, den er overmaade ligetil. En saadan Enke behøver blot at henvende sig til Skifteretten med Attestation fra to paalidelige Mænd om, at hun er en huslig og forstandig Kvinde, saa ere dermed Formaliteterne for Opnaaelsen af denne Ret fyldestgjorte. Den Ordning, som nu er truffen i Folketinget, maa derimod forekomme Flertallet overordentlig uheldig. Nu er Forholdet dette, at Manden testamentarisk kan tillægge Hustruen Ret til at hensidde i uskiftet Bo. Efter Folketingets Affattelse er Forholdet vendt om saaledes, at Manden testamentarisk skal kunne berøve hende Retten til at hensidde i uskiftet Bo. Men, som det er udtalt i Udvalgets Erklæring, maa det befindes naturligere og mere tiltalende, at Forholdet er ordnet saaledes, at Manden ad testamentarisk Vej kan tillægge, men ikke berøve, sin Hustru denne Ret. Dertil kommer, at Folketingets Affattelse aabner Adgang for de myndige Børn til at foranledige Skifte, hvilket ikke kan ske under de nuværende Forhold i de Tilfælde, hvor Manden ad testamentarisk Vej har sikret Hustruen Ret til at hensidde i det uskiftede Bo. I Landstingsudvalgets Betænkning, der i sin Tid blev afgiven, udtalte det ærede Mindretal overfor Flertallets Forslag om at blive staaende ved den nu raadende Ordning paa dette Punkt, at det ofte vilde være en stor Uret mod Moderen, at de myndige Børn kunne forlange Skifte, da Boet fortrinsvis bør tjene til